

Går utfallet den, som har anket, imot, skal han erstatte kommunekassen utgiftene ved ankenevndens behandling samt betale den annen part de omkostninger, han har hatt ved sakens behandling for ankenevnden, medmindre denne finner grunn til at fritta derfor. Erstatningens og omkostningenes størrelse fastsettes av ankenevnden, som også med endelig virkning avgjør, hvorvidt utfallet går den, som har anket, imot.

Avvises anken, kan den, som har anket, idømmes erstatning til kommunekassen og omkostningerne til den annen part, som foran anført, med beløp, som ankenevnden fastsetter.

De omkostninger, som ankenevnden pålegger, kan inndrives ved utpantning. Denne bestemmelse trer i kraft den 1 oktober 1919.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 23 juli 1919.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

N. F. Leganger,
kst.